

V padisahovej senci.

Spisal Karol May; za "Glas Naroda" priredil L. P.

PRVA KNJIGA. — PO PUŠČAVI.

(Nadaljevanje.)

"Čast Bogu!" zakliče. "Efendi, hvala ti, ker si me varoval s svojim hrabrom njih pušk. Kaj naj storimo, da se jih rešimo?"

"Šejk, kako so te vendar ujeli?" vpraša ga Halef.

"Pozneje, pozneje, sedaj ni časa za pripovedovanje," odvrne jas mesto Mohamed Emin. "Šejk Mohamed Emin, ali ti je poznato močvirje med reko Tigris in goro Maklub?"

"Da, enkrat sem že jahal čeznj."

"V kateri smeri?"

"Is Bašejke in Bazani čez Ras el Ain v Dohuk."

"Ali je močvirje nevarno?"

"Ne."

"Glej, ondi proti severo-vzhodu ono višino, do ktere se zlahka dosepe v treh urah!"

"Vidim, efendi!"

"Tam se zopet snidemo, ker se moramo sedaj ločiti. Po cesti ne smemo jahati, ker nas lahko zasledijo in ujamejo. Čez močvirje moramo in sicer posamič, da preganjalec ne bo dožal, za ktero sledjo naj jahajo."

"Toda naši Arnavti in baši-bozuki, sidi?" vpraša Halef.

"Nas ni ne brigajo. Na potovanju me samo ovirajo; legitimacije, ki jih nosim s seboj, me veliko bolj varujejo kot paševi poliestri. Halef jahaj pravzaprav proti južni strani močvirja, jaz obdržim srednjo stran, in šejk jaha proti severu: — vsak pol ure od drugega!"

Kmalu se ločimo, in tudi jaz go obrnem proti močvirju, ki pa ni bilo nevarno. Tovariša kmalu zginega v svoji smeri.

Že nekaj dni sem bil neprestano vznemirjen kot že dolgo časa ne. Ni je dežele na zemlji, ki bi skrivala toliko različnih ungan kot svet, po kterem sem jahal. Ne glede na razvaline asirske in babilonske države, ktere sem opazil pri vsakem koraku, so se pojavljale pred menoj gore, kterih obronki in doline so objudene s ljudmi, kterih narodnost in vera je še velika ungan-ka. Ugaševali lučji, malikovalci ognja, hudičevi oboževalci, nestorijani, kaldejski, mahumiti, suniti, šiiti, nadžijeti, golati, revafidhiti, mustazileti, vahabiti Arabci, Judje, Armeni, Sirci, Druzi, Maroniti, Kurdi, Perzi, Turkmeni: pri vsakemu koraku zlovek lahko sreča privržec ene imenovanih verskih sekt, rodu in plemena. Kdo pozna napake in pregreške, v ktere se tujec zapelje ob priliki, ko potuje skozi njih ozemlje! Te gore se že danes kade v krvi onih, ki so padli kot žrtve narodnega sovraštva, najdivjerega fanatizma, uničevanja, politične nezvestobe, roparske podivjanosti in krvnega maševanja. Človeška bivališča vise ob skalnatih pečinah in klečeh, kot gnezda jastrebcev, ki so vedno pripravljene, planiti na svoj plen. Sistem tlačanja, brezobzirno nasilje je rodilo ono srdito ogorčenje, ki skoro ne razločuje več sovražnika in prijatelja, in beseda spravljuje ljubezni; katero oznanjuje apostolski propovedniki, se je razširila na vse štiri vetrove. Kaj že govore razni misionarji o vseh: — zemlja ni pripravna da vspreje seme. Naj služabniki altaria vse store in poskusijo: — v kurdskih gorah se zbira sovražni tok v divje vrtince, ki se šele tedaj pomirijo, ko narastejo v gorostane sile, ki razbija skalne peči, premaga sovraštvo in stopi na glavo strahovitemu krvnemu maševanju. Potem bodo pota prosta za one, ki "oznanjajo mir in napovedujejo zveličanje." Potem ne bodo gorski prebivalci več govorili: "Postal sem kristjan, ker bi bil sicer od age tepen". In slednji aga je — strogi mohamedanec.

Čimdalje bolj sem se približeval označeni gori. Tla pod menoj so bila lahka in mokra, dokler končno ne pridem do suhega sveta. Mrzlična Tigridova pokrajina je ležala za menoj. Na desni strani ogledam jezdeca in kmalu spoznam Halefa, s kterim se v kratkem času združiva.

"Ši spotoma koga srečal?" ga vprašam.

"Ne, sidi."

"Ali te ni nihče videl?"

"Živa duša ne. Le daleč na jugu na potu, sem opazil človeka, nezadnje postave, ki je vlekel za seboj žival. Vendar ga nisem mogel spoznati."

"Ali poznáš onega?" vprašam in pokazem proti severu.

"Nihče drug ni kot šejk, sidi!"

"Da, Mohamed Emin je. V desetih minutah se nam pridruži."

Res, šejk nas spozna in prijaha v hitrii proti nama.

"Kaj sedaj, efendi?" me vpraša.

"Soditi moram po dogodkih, ki si jih spotoma doživel. Ali so te opazili?"

"Ne. Le neki pastir je daleč od mene poganjal svojo čredo."

"Kako so te vjeli?"

"Naročil si mi, naj te pričakujem v razvalinah Korsabada. Do danes zjutraj sem se skrivl, nato pa sem se postavil bliže ceste, da bi te videl prihajati. Tu me ogledajo paševi vojaki in obkrožijo. Braniti se nisem mogel, ker jih je bilo preveč, in zakaj so me vjeli, tudi ne vem."

"Ali so te vprašali po tvojem imenu in rodu?"

"Da, vendar sem jim povedal napačna imena."

"Ti ljudje ne vedo ničesar. Arabci bi te takoj spoznali. Ujeli so te, ker so v razvalinah v Kufjundiku paševe čete, ki imajo povelje napasti Šamarje."

Šejk se prestraši in pridrži konja.

"Šamarje? Aloh nam pomagaj; takoj se moram vrniti domov!"

"Ni treba; guvernerjev načrt mi je znan."

"Kteri načrt?"

"Napad na Šamarje je samo krinka. Guverner hoče napasti Džeside, ki ne slutijo ničesar o napadu, ker jih spili s Šamarji."

"Ali veš gotovo?"

"Natančno, ker sem sam govoril z guvernerjem. Paša me je prosil, naj se vrnem in obiščem ozemlje Hadedinov, kako bi jih lahko bilo pomagati."

"Toda, ko premaga Džeside, porabi prvo priliko, da napade Hadedine in Šamarje."

"Zanesi se, da z Džesidi ne bo kmalu gotov. In potem mine že pomladni čas."

"Mašalah, kaj ima pomlad opraviti z vojsko, efendi?"

"In precej. Takoj ko napoči vroča doba, se trava in rastline posuše. Džesidi in Kurdi se umaknejo s svojimi čredami v gore Šamarjev ali Sindžar, in guvernerjeva vojska mora v pustini poginuti."

"Prav imaš, efendi. Mirnega srca lahko nadaljujemo svojo pot, ktere pa sicer ne poznam."

"Na desni pelje cesta v Ain Sifni, na levi v Džerajo in Badri. Do Badri nas ne sme nihče videti, torej je najbolje, da potujemo ob bregu potoka Kavser. Kadar imamo Džerajo za seboj, se nam ni treba več skrivati."

"Kako daleč je Badri?"

"Tri ure."

"Gospod, velik emir si. Iz daljne dežele si prišel in vendar poznáš okolie bolje kot jaz?"

"Ker smo namenjeni v Amadijo, sem natančno proučil celo okolie in vsa pota, ki vodijo do trdnjave. To je vsa moja znanost! Toda naprej sedaj!"

Dasi so bila pota, kterih smo se hoteli ogniti, precej blizu vsaksebi, vendar se nam je posrečilo neopaženo potovati. Če smo videli prihajati ljudi od desne, smo krenili na levo, in če so prihajali od leve, smo zavili na desno stran. Seveda mi je mnogo pomagal moj daljnev, kteremu se imamo zahvaliti, da smo prišli neopaženo v Badri, kjer smo bili varni.

Skoro smo bili že deset ur na konjih in torej precej trudi, ko dosepmo do onih gor, ob kterih vzhodju leži vas, ki je bivališče nadglavarja hudičevih oboževalcev, ki je bil objednem poglavar celega rodu. Prvega človeka, ki ga srečam, vprašam, kako se imenuje njih bej (glavar). Pogleda me zelo začudeno. Pozabil sem namreč, da Džesidi ne govore arabško.

"Bej niče demar — kako se imenuje bej?" ga vprašam turško.

"Ali bej, mi odvrne.

"Oj, nede otur — kje stanuje?"

"Gel, sem getirim — pojdi, hajdem te k njemu!"

Vodi nas do precej velikega, kamenitega poslopja.

"Izrede otur — tu stanuje," reče mož, ki se takoj oddalji.

V vasi je vladalo živahno življenje. Med hišami in kočami opazim tudi več šotorov, pred kterimi so bili privezani konji in oali, in med njimi se je pomikala množestvelna množica. Množica je bila tako številna, da našega prihoda niti zapazili niso.

"Sidi, poglej tja!" reče Halef. "Ali ga poznáš?"

Z roko pokaže na oala, ki je bil privezan pred uhodom neke hiše. Res, to je ocal našega debelega buluk emina. Stopim raz konja in vstopim. Tu začujem trompetni glas hrabrega Ifre:

"In ti nam res nečeš odkazati stanovanja?"

"Jaz nimam stanovanj," odvrne nekdo s zelo suhim glasom.

"Ti si kiaja (vaški načelnik); ti nam moraš preakrbeti stanovanje!"

"Povedal sem ti že, da nimam prenočišča. Vas je nalaščena s potniki; noben prostor ni več prazen. Zakaj tvoj efendi ne nosi s seboj šotora?"

"Moj efendi? Emir je, velik bej, ki je bolj slaven kot vsi dšesidski knezi v gorovju!"

"Kje je on?"

"Tako pride za nami. Najprvo mora nloviti nekega begunca."

"Begunca nloviti?"

"Da. Pri sebi ima veliki ferman (potni list) padisaha, potni list konzula, potni list in mnogo pisem mosulskega guvernerja, in tukaj so moja spričevala."

"Naj pride sam!"

"Kaj? Pravico ima pobirati dišparasi, in ti praviš da naj sam pride? Govoril bom s šejkom!"

"Šejka ni v vasi."

"Torej bom govoril z bejom!"

"Pojdi k njemu!"

"Da, šel bom. Jaz sem buluk emini padisaha, imam petintrideset pi-jastrov mesečne plače (en dolar in pol) ter se ne bojim nikogar. Čuješ?"

"Da. Petintrideset piastrov za cel mesec!" se norčuje glas z buluk eminom. "Imaš še doklade k temu?"

"Doklade? Poslušaj! Dva funta kruha, sedemnajst unč mesa, tri unče masla, pet unč riža, unče soli, poldrugo unče drugih drobnosti na dan in poleg tega še mlo, olje in mazilo za čevlje. Ali me razumeš? In če se čudiš mojemu nosu, ktere ga ved nimam, ti hočem povedati, kako sem ga zgubil. Bilo je, ko smo se pred Sebastopolom bojevali; bil sem ravno v najhujšem bojnem meteu, in —"

"Nehaj, ker nimam časa poslušati. Ali naj povem beju, da hočeš z njim govoriti?"

Torej moja oseba je bila predmet temu zanimivemu pogovoru. Stopim v hišo, Mohamed Emin in Halef za menoj. Kiaja je baš nameraval odpre-ti neka vrata, pri našem prihodu se pa takoj obrne.

"Tu prihaja sam emir," reče Ifra. "On ti pokaže, komu moraš poslušati!"

Obrnem se najprvo do buluk emina.

"Ti tukaj? Kteri zlod te je pripeljal v Badri?"

Za hip se ga poloti zadrega, vendar mi ne ostane dolžan odgovora:

"Ali ti nisem povedal, da bom jahal naprej, emir?"

"Kje so tvoji tovariši?"

"Idemih, — zginili, pobegnili, odpihali."

"Kam?"

"Neznan mi je, visokost!"

"Saj si jih vendar videl!"

"Samo nekoliko. Ko je ujetnik pobegnil, so drvili vsi za njim, tudi moji ljudje in Arnavti."

(Dalje prik.)

Važno. Važno. Važno. Važno.

Ura za gospode (18 size) 20 let jamčena z dvojnim pokrovom (field) z zlatom prevlečena z 15 kameni \$13.00

z 17 kameni \$15.00

Ravno take vrste ure za gospe bolj male (size 6) z 15 kameni kolesovjem Elgin ali Waltham \$13.00

Za blago jamčim.

Priporočam se za naročbo, kajti zgornje cene so samo za nekaj časa.

M. Pogorelc,
1114 Heyworth Building, Chicago, Ill.
Naslov za knjige:
M. POGORELC, Box 226 Waukegan, Mich.

Važno. Važno. Važno. Važno.

Telefon 246.

Frank Petkovšek
720 Market Street, Waukegan, Ill.
pripoča rojakom svoj,
SALOON,
v kterem vedno toči sveže pivo, dobra vina in whiskey, ter ima na raspolago fine smodke.
Pošilja denarje v staro domovino zelo hitro in ceno; v zvezi je s Mr. Frank Sakserjem v New Yorku.

Važno. Važno. Važno. Važno.

Velika zaloga vina in žganja.

Marija Grill
Prodaja belo vino po 70c. gallon
črno vino po 50c. "

Drožnik 4 galone za \$11.00
Brinjevec 12 staklenic za \$12.00
ali 4 gal. (sodček) za \$16.00

Za obilno naročilo se pripravite

Marija Grill,
8308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

Važno. Važno. Važno. Važno.

MARKO KOFALT,
249 So. Front St., STEELTON, PA.
Priporočam se Slovincem in Hrvatom v Steeltonu in okolici za izdelovanje kupnih pogodb, pooblastil ali poimenočih (Voll-macht) in drugih vstarejših posel spadajočih stvari, ktere točno in po ceni izvršujem.
Dalje prodajem parobrodne listke za v start kraji za vse vrste parobrodne in parobrodne oroke ter pošiljam denarje v staro domovino po najnižji ceni.

Mr. Marko Kofalt je naš zastopnik za vse posle in ga tovarom toplo priporočamo

FRANK SAKSER CO.

Compagnie Generale Transatlantique.

(Francoska parobrodna družba.)

DIREKTA ČRTA DO HAVRE, PARIZA, ŠVICE, INOMOSTA IN LJUBLJANE.

Poštne parnike so:

"La Provence" na dva vijaka	14,200 ton	30,000 konjskih moč
"La Savoie" " " "	12,000 "	25,000 "
"La Lorraine" " " "	12,000 "	25,000 "
"La Touraine" " " "	10,000 "	12,000 "
"La Bretagne" " " "	8,000 "	9,000 "
"La Gascogne" " " "	8,000 "	9,000 "

Glavna Agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK.

corner Pearl Street, Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih ob 10. uri popoldne iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton St., N. Y.

"LA SAVOIE" 18. jun. 1908.	"LA PROVENCE" 23. julija 1908.
"LA PROVENCE" 25. jun. 1908.	"LA TOURAINE" 30. julija 1908.
"LA LORRAINE" 2. julija 1908.	"LA SAVOIE" 6. avg. 1908.
"LA TOURAINE" 9. julija 1908.	La Bretagne 13. avg. 1908.
La Bretagne 16. jul. 1908.	"LA LORRAINE" 20. avg. 1908.

POSEBNA PLOVITRA.

Krasni novi parnik na dva vijaka "Chicago" odpluje dne 20. junija t. l. opoldne in piera št. 84 North River, blizu 44. ceste. Parnik "Californie" odpluje dne 27. junija 1908 v Bordeaux. Parnik "Floride" odpluje dne 18. julija 1908 v Havre.

SAMO ZA POTNIKE DRUGEGA IN TRETJEGA RAZREDA:

Cena drugega razreda do Havre: \$65.00 in višje.
Parnika s zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.
M. W. Kozminski, generalni agent za zapad.
21 Denara St. Chicago.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA," NAJVEČJI IN NAJCENEBŠI DNEVNIK!

Tukaj živim bratom Slovincem in Hrvatom, kakor potujočim rojakom, priporočam svojo moderno gostilno, priporočam "Narodni Metel," na 709 Broad St., eden največjih hotelov v mestu.
Na čepu imam vedno sveže pivo, najboljših vrst whiskey, kakor naravnega doma napravljenega vina in dobre smodke.
Na raspolago imam čez 26 urejenih sob za prenočitev. — Vzemem tudi rojake nas stanovanje. — Evrepejska kuhinja!
Za obilen poset se pripravam udani!

Božo Gojsovič, Johnstons, Pa.

Zastoni! Zastoni!
Nikjer v Ameriki ne morete dobiti tako dober in fini **IMPORTIRANI TOBAK** za cigarete in pipe ali cigare, kakor pri nas. Pošljite nam na cni dopisnici vaš naslov in dobite takoj zastoni našega tobaka za cigarete ali pipe za vzorec in tudi naš cenik, da se prepričate, da je najboljši in najcenejši. Pišite takoj na:
ADRIA TOBACCO CO.
1265-67 Broadway, New York.

Slovincem in Hrvatom priporočam svoj **SALOON** v obilen poset. Točim vedno sveže pivo, dobra vina in whiskey ter imam v zalogi zelo fine smodke.
Rojakom pošiljam denarje v staro domovino hitro in poceni.
Pobiram naročino za "Glas Naroda". V zvezi sem s gg. Frank Sakser Co. v New Yorku. Z veseloštopovanjem
Ivan Govže, Ely, Minn.

FR. SAKSER CO.
6104 St. Clair Ave. N. E. Cleveland, O.
POŠILJA NAJHITREJŠE
DENAR V STARO DOMOVINO
KUPIJE IN PRODAJA AVSTRUSKI DENAR PO DNEVNEM KURZU.
Sprejema denarne vloge ter jih nalaga v zanesljive hranilnice ali posojilnice po 4 in 4 1/2 obrestih. Vsak uložnik dobi izvirno hranilno knjizico. Obresti teku od dneva uloge. Izplačuje uloge na hranilne knjizice in daje posojila nanje.

PRODAJA PAROBRODNE LISTKE
za razne parobrodne družbe po izvornih cenah. Kdor od rojaka v kupi v Clevelandu listek za parnik, se ga pokaže v New Yorku na kolodvoru ter odpluje na parnik ali v kak cenen hotel; prevzame se tudi vsa skrb za prtljago. Na ta način se približuje uotnikom mnogo truda in denarja.

Sprejema naročila na
GLAS NARODA
in druge slovenske liste. Prodaja razne knjige, koledarje, pratike in sprejema vsa v tiskarski posel spadajoča dela.
Kdor hoče biti dobro in politeno postrežen, naj se obrne na podružnico.

EDINA, NAJVEČJA

SLOVENSKA GOSTILNA

KAKOR TUDI TRGOVINA Z VINOM IN ŽGANJEM
NA DROBNO IN DEBELO (WHOLESALE AND RETAIL) V CLEVELAND-U

JE

Geo. Travnikar-ja
6102 St. Clair Ave., N. E.
CENE NIZKE.
PRISTNO VINO od 50c. do \$1.25 gal.

Kupujte kar potrebujete od domačinov, ne pa od tujcev, kteri Vas v sili ne poznajo.